

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

24.12.2001

OBSAH :

- 1... příběh pro děti - MAJÁK
- 2...Rozhovory se zajímavými lidmi
Martin Čulík
- 3...Jak jsme se připravovali na vystoupení
u výročí narození Josefa Hory
- 5...Oprava Sokolské ulice
- 6...Malá Náves-Husí Rynek
- 6...Kde se vzaly husy na Husím rynku
- 7...Dětské hřiště
- 9...Postavit dětské hřiště by bylo málo,
kdyby
- 10...Máme hřiště. Paráda
- 11...Labská vinařská stezka je v provozu
- 11...Jak je to s některými obecními
pozemky
- 11... Z pořádkové komise
- 12... Mít čas najít si čas
- 12... Výměna občanských průkazů
- 12... Výsledky sčítání lidu

Příběh pro děti

.....dědečku povídej mi něco...., loudí malý vnouček a neodbytně se usazuje starému námořníkovi na klín. Dědeček s láskou

objímá vnuka, pak chvíli přemýšlí, prohrábne svůj bílý plnovous a povídá.

Když jsem pracoval za války u paroplavební společnosti v Tichomoří viděl jsem mnoho cizích zemí a plavil jsem se na velkých lodích. Vzpomínám jak jednou v nočních hodinách měla proplouvat úžinou plnou zrádných útesů, velká bitevní loď. Počasí bylo pod psa, přšelo, střídavě se převalovala mlha a hvězdy vůbec nebylo vidět.

Sebevědomý kapitán bitevní lodi velmi spoléhal na svoje kanóny, které trčely k nebi jako ježek. V noci službu konající navigátor hlásí kapitánovi.

V našem kurzu se nachází cizí malé plavidlo, je vidět jen bílé signální světlo. Kapitán dal povel:

„Pokud okamžitě neuhnete z našeho kurzu, budeme vás považovat za nepřátelské plavidlo a zahájíme palbu.“

Z éteru se opět ozývá . Já opravdu nemohu uhnout, já jsem totiž **maják** na kotě 256 a mám zde službu až do rána.

Druhého dne se příhoda rozkřikla po celém přístavu a malém přilehlém městečku. Všichni si o poštilém kapitánovi ještě dlouho vyprávěli.

Víš chlapče proč ti vyprávím tento příběh? Povídá dědeček, bývalý strážce majáku.

Až povyrosteš budeš muset vždy hájit pravdu. Nebudeš moci nikdy ustoupit. Čím větší a nebezpečnější bude lež tím více musíš svítit a varovat poštilce, že jejich pravda končí na korálovém útesu, kdežto

maják nemá kam uhnout. Maják má vždycky pravdu a je tu pro Tebe a nemá se za své poslání co stydět. Všude tam, kde hrozí nebezpečí, musí být postaven maják. Zlu se nedá uhnout.

Rozhovory se zajímavými lidmi

Potkáte jej každý den někde v ulici. Vedle něj hopká pejsek a on je pilně zabrán do práce. Zrovna zalévá kytky, nebo čistí sedimentační jímky v kanále, druhý den seká trávu nebo hrabe listí. Večer jej pak vidíte na kole, jak uhání kamsi ke hřbitovu. Nikdy jej nevidíte se zlobit nebo s někým hádat, vždy skromně vás poslouchá, nebo se pod fousy šibalsky pousměje. Kdo to je ?

Martin ČULÍK

Martin Čulík se narodil v roce 1977, bydlí v Dobříni v Zahradní ulici. Pracuje na našem Obecním úřadě v Dobříni. Chceme pokračovat s rozhovory se zajímavými lidmi z našeho prostředí, do kterého Martin Čulík patří se svým pejskem a koníkem bezpochyby patří. I jemu pokládám několik otázek.

1. **„Martine, o Tobě je známo, že máš rád koně. Kdy a kde jsi se s nimi poprvé setkal .“**
„Již od 10 let jsem se staral o koně na ranči „Dlouhá míle“, který býval na zahradě u Formánků – směrem k přívozu. Tam byla dobrá parta. Roman Machulka, Pavel Červený, Pavel Janovský a ostatní. Měli jsme tehdy kobylu Jarunu s hřibátkem Babeta, pak Hvězdu a také jsme měli koně Uran . Toho jsme dostali od jednoho pána, co se o něj už nemohl starat.“
2. **„A co jsi na tom ranči dělal Ty.“**
„Já jsem tehdy svého koně neměl, ale staral jsem se o koně ostatních. Taky jsem chtěl mít svého koně .....“
3. **„My dnes víme, že již svého koně máš. Pověz, jak jsi se k němu dostal.“**

Ty jsi ale moudrý dědeček povídá vnouček a už utíká bezstarostně si hrát se sousedovými chlapeci. Jednou přijde doba, kdy si na tento příběh vzpomene.

M.Kvintus

- „Kůň stojí hodně peněz. Tak jsem začal šetřit. Moji rodiče měli pochopení pro moji zálibu a touhu a tak mi umožnili, že peníze, které jsem vydělal, jsem si mohl ukládat. Oni mě živili. Jsem jim za to moc vděčný, bez nich bych to nedokázal. Děkuji za to. Šetřil jsem 3 roky. Pro koně jsem si jel ke známým do Brna. Je to krásný kůň, jmenuje se Orion a pochází z hřebčína Lemberk“
4. **„Prosím Tě, Martine, kam jsi toho koně „zaparkoval“, vždyť máte rodinný domek, bez chlívů.“**
„Koně mám ve stáji u babičky v Račicích. Každý večer jedu připravit žrádlo a babička mu ho druhý den hodí přes ohrádku.“
  5. **„A co Tvůj koník žere a co má rád nejraděj.“**
„No, žere seno, pak má rád vojtěšku, protože má lístky a on je rád, protože mu to v hubě chroupá. Pak žere oves. Nejraděj má suchý chleba a suchý rohlíky nemá rád, protože je zmlsanej.“
  6. **„Já vůbec nevím, co se s takovým koněm dělá – třeba oráš pole?“**
„Ne, to ne, já provozuji westernovou jízdu .“
  7. **„Tak to mi musíš vysvětlit, to nevím co to je.“**
„To je – pod sedlo!, klobouk a pistole.“
  8. **„A co takhle nějaké veřejné předvádění.“**
„..... to taky občas ..... Jezdím Hubertovu jízdu do Rovného, ale byl jsem tam naposled před 2 roky.“
  9. **„Hele Martine, taky Ti provedl Tvůj kůň nějakou rošťárnu.“**
„Taky, jel jsem v Račicích, on se něčeho lek, já spadnul a on utekl domů. Před hospodou chlapi viděli samotného koně a hledali, kde jsem.“

10. „Vidím, že všude, kde se hneš, je s Tebou Tvůj pejsek Hepina.“
 „No, ta musí být všude se mnou, kdybych ji nechal doma, tak by rozškrábala dveře.“
11. „A co Hepina a kuň Orion, jak spolu vycházejí – klape to?“
 „Až moc dobře, mají se moc rádi. Když sedím v sedle, ona mu skočí na ocas, chytne se ho zubama a zhoupne se sem a tam.....“
12. „Martine, co Tvoje práce ve vsi, co lidi, berou Tě ....“
 „Jo, dobrý, nemám žádné problémy. Nelíbí se mi, že kolem pískovny je pořád nepořádek, hlavně jsou tam pneumatiky, které někdo vyhazuje, pořádek to musím uklízet.“
13. „Kdybys byl starosta v obci, co bys nejdřív udělal.“
 „Udělal bych cestu do Zátíší, jedna paní povídala, že jí bláto stříká až na barák.“
14. „A co tam mám ještě napsat.“
 „Napište tam, že mám koně moc rád a za nic na světě bych ho nedal a prosím napište tam modlitbu koně – tady je.“

Díky Martine.

M.Kvintus

MODLITBA KONĚ

Nasyť mne pane, a napoj mne
 a dej mi čistou a prostornou stáj,
 když skončena je denní práce.
 Mluv se mnou, neboť Tvůj hlas
 mi často nahrazuje otěže.
 Budeš-li ke mně laskavý,
 budu Ti sloužit s radostí
 a najdeš místo v mém srdci.

Netrhej otěžemi, prosím, a nesahej po
 biči, jdeme-li kupředu.
 Dej mi čas, abych pochopil Tvůj záměr
 a nebij mne, když Ti nerozumím.
 Neměj mne za nepozorného,
 když nesplním Tvou vůli – možná, že
 sedlo nebo podkovy nejsou v pořádku.
 Neuvazuj mne příliš krátce

a nestříhej mi ocas, který je mou jedinou
 zbraní
 proti mouchám a komárům.

Až poznáš, že se mé dny krátí,
 až Ti nebudu moci sloužit,
 můj milovaný pane, nenech mne, prosím,
 hladovět a mrznout ..... a neprodávej
 mne.
 Buď tak dobrotivý a připrav mi
 rychlou, milosrdnou smrt.
 A Bůh se Ti odmění zde i na věčnosti.

Jak jsme se připravovali na vystoupení u výročí narození Josefa Hory

Myšlenkou oslav výročí Josefa Hory žil
 Mírek Kvintus již dlouho. Myslím, že
 nebudu přehánět, když řeknu, že on byl
 hnacím motorem celé akce. Nutil nás
 k nějaké aktivitě, radil, projednával.

Neustále hovořil o tom, že by bylo
 zajímavé zahrát scénku – rozhovor Josefa
 Hory a jeho ženy Zdenky. Tentokrát se
 obrátil ke mně a mne polilo horko. Hrát před
 celou obcí? Rychle jsem vzpomínala, kdy
 jsem kde vystupovala, ale vybavila se mi
 pouze scénka hopsajícího a nemluvícího
 zajíčka v mladoboleslavském divadle
 v pohádce Sněhurka a sedm trpaslíků. To mi
 bylo 8 let. Nyní mám mluvit do mikrofonu –
 nikdy jsem před ním ani nestála. Výstup
 hopsajícího zajíčka byl podstatně jednodušší a
 kolikrát jsme to tehdy nacvičovali.

Mirkovi se ale nedalo odporovat a trochu
 jsem ani nechtěla. Konečně, proč to nezkusit.

Do vystoupení už zbýval týden, nejvyšší
 čas začít zkoušet a učit se text. Od pondělí
 jsme se scházeli každý večer a to až po 22.
 hodině. Strašně jsme se jeden před druhým
 styděli. Mírek sám připravil krásný dialog
 ..... průřez životem J.Hory, ale my to
 neuměli ani herecky přečíst. Papír v ruce a
 stále jsme jen odříkávali napsaný text. Ani
 našim životním partnerům se to moc nelíbilo.
 Ve středu jsem Mirka překvapila já – uměla
 jsem text z větší části z paměti a dokonce
 s náznakem projevu. Od toho večera se to

lepšilo. Další den jsme měli papír jen k nahlédnutí. V zápalu projevu jsme se ale začali přeríkávat. Oba jsme měli bolavé místečko. Já místo „ ..... a nakonec nám shořela stodola“ jsem stále opakovala : „ a nakonec nám shořela hospoda“. A Mirek říkal „byla jsi tak krásná s tmavě modrýma vlasama“.

A byla tu sobota, den vystoupení. Už aby to bylo za námi..... Každý z nás si schoval jednu obtížnou větu – Mirek do klobouku a já do krásné kytice. To nás trochu uklidnilo.

Trému jsme měli velikou ....., ale byli jsme mezi svými a věřili jsme, že nějaký nedostatek nám prominete. Jak to dopadlo jste viděli sami. Váš krásný dlouhý potlesk nám byl velikou odměnou.

Zde je celý dialog :

(musím říct, že se Mirkovi v hlavě rojí další nápady .....

Josef Hora

Hudba: z muzikálu Hrabě Monte Christo

Manželka Zdenka:

Uplynulo dlouhých 110 let kdy v tomto starém, selském statku poprvé uslyšeli tvůj dětský hlas. Ty jsi právě plakal a ostatní se radovali. Tchán, pan Aubek vkládal do tvého otce Antonína Hory velké naděje, to proto, že statek se snad díky jemu začne konečně vydělávat a vymotá se z dluhů, ale otec neměl pochopení pro hospodaření. Více než pole miloval společnost, také hospodu a lovy v přírodě. K tomu se přidala neúroda, jednou i povodeň, která zničila co se dalo a nakonec shořela stodola. Část polí padla na stavbu železnice.

Josef Hora:

Ano ano, to všechno je pravda. Krátce po mně se narodila moje sestra Marie. Statek přes všechny snahy dědečka, však záhy přišel na buben, byl vydražen a prodán. Naši sbalili kufry, dědeček a babička s vlhkýma očima naposled obešli dvůr a sádek a přestěhovali jsme se do Prahy. Za získané peníze byl zakoupen dům. V Praze bylo všechno úplně jiné. Narodil se tam také můj bratr Jiří, otec zde přítomné milé paní Tomanové.

Manželka Zdenka:

Rodina Horových nebyla v Praze příliš šťastna a později se nakonec rozpadla.

Babička s dědečkem se svým vnukem Josefem se rozhodla vrátit do svého bývalého domova v Dobříni, který si pronajali. Ani tentokrát však Aubkovým hospodaření moc nešlo a po třech letech toho nechali nadobro.

Josef Hora:

V Roudnici se jevila možnost výstavby nových rodinných domků v Bezručově ulici. Dědeček s babičkou toho využili a nechali si postavit nový dům. V novém domě spolu s námi bydlela moje teta Emilie. Finanční situace se trochu zlepšila.

Ve volném čas při studiu na roudnickém gymnáziu jsem také vesloval na Labi. Ty krásné vlnky jsem později našel ve verších svých básní.

Všichni chtěli ze mne mít právníka, ale nestalo se tak. Táhla mne novinařina. Spolupracoval jsem s Roudnickým vlastivědným sborníkem a redakcí Podřipanu.

Manželka Zdenka:

Vzpomínám si jak v redakci Podřipan, kde jsem také pracovala se otevřely dveře a ty jsi vešel.. Docela obyčejný kluk s brýlkami na nose. Plné kapsy jsi měl různých popsaných papírků, ...“to jsou myšlenky, budou se jednou hodit“.... jsi vždy tvrdil. Nějaký čas jsme po sobě pokukovali až mezi námi přeskočila jiskřička a já se do tebe zamilovala.

Josef Hora:

Byla jsi moc krásná, s moderními krátkými vlasy v elegantním kostýmku a byla jsi moji dobrou manželkou. Když jsem já zanedbával rodinu svoji práci, ty jsi se starala nejen o naši malou Zdenynku, ale o celou Horovu rodinu. Měla jsi vždy otevřené srdce někomu pomoci. To se mi na tobě moc líbilo. Naše společná životní cesta se opět otočila do Prahy. Dobříň a svoji babičku jsem trochu zanedbával. Ona mně vychovala, a měla moc ráda. Nechtěla, aby se ze mne stal „Pražský Pepík“... Možná pro to jsem od ní dostal dopis.... Tady je... někdy vám jej přečtu ...

Manželka Zdenka:

V Praze jsem si tě moc neužila. Různé spolky a společnosti tě dokonale pohltily. Náš dům prošlo mnoho zajímavých osobností z kulturního a politického života. Začalo to tvou prací v pro Rudé Právo. Byl jsi do těch nových socialistických myšlenek celý blázen, než jsi zjistil, že strana dělníkům lže.... A nakonec tě spolu se Seifertem, Neumanem, Halasem, Majerovou, Vančurou a Olbrachtem za tvé názory vyhodili. Bylo vás tehdy celkem sedm. Pamatuješ, nebýt našeho přítele F.X. Šaldy, do Svobodného Slova- Melantrichu by ses asi těžko dostal.. Díky jemu jsme měli zajištěnou docela dobrou existenci. To také ovlivnilo i tvůj styl. Z proletářské tematiky a poezie se rázem stala poezie citově založená a poezie filozofická.

Josef Hora:

Potom přišla špatná doba. Nad Evropou se stahoval černý mrak fašizmu. Cítili jsme všichni hrozící nebezpečí, bojovali jsme proti němu....marně. Po Karlu Čapkovi jsem vedl protifašistickou frontu českých spisovatelů.

Pocit odpovědnosti, strach a také velké vlastenectví mně vyprovokovalo k mým nejlepším dílům. Neohroženě jsem mluvil nad hrobem Karla Hynka Máchy na Vyšehradě. Nechtěli

jsem, aby hrob českého básníka zůstal v Sudetech. Povzbuzoval jsem český národ k ve vědomí svébytnosti a vlastní existenci, i když jsem často povzbuzení potřeboval já sám. Smutek, zrada, ponížení, které jsme si jako jednotlivci i jako národ museli během okupace protrpět, mi podlomilo zdraví natolik, že rok konce války, byl i mým posledním rokem života.

Manželka Zdenka:

Nad manželovým hrobem mluvil velký český básník, Jaroslav Seifert. Tento náš rodinný přítel byl o mnoho let později oceněn Nobelovou cenou. Tehdejší mocipáni mu ani nedovolili cenu převzít. Dokonce byl u otevření tvé světničky. Bylo to moc hezké.. Ani o tom nevíš, ty jsi také dostal ocenění - Národní umělec. Byl jsi první.

Po válce se naše babička s tetou dověděly, že statek v Dobříni je ke koupi. Je zajímavé, že nezaváhaly, prodaly dům v Roudnici a opět

koupily svůj bývalý rodný statek. Dnes tu stojíme před ním a vzpomínáme. Možná, že někteří navštívíte rodnou světničku. Je tam pár Josefových osobních věcí, klobouk, hůl a kravata a pár rodinných fotografií. Leží tam také stará Bible po babičce. Určitě z ní malému Josefovi četla. Je možné, že později ovlivnila i náš společný život. Poslechněte úryvek z této knihy....

Josef Hora:

Kdybych jazyky lidskými i andělskými mluvil a lásky bych neměl, nejsem ničím, I kdybych znal všechna tajemství, všechno uměl a všechno znal, znal dokonce i svoji budoucnost,

kdybych měl takovou víru, že bych i hory přenášel a neměl bych lásku, ... nejsem ničím.

Když jsem byl malým chlapcem, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě. Ale nyní jsem muž a opustil jsem dětské střevíce.

Pochopil a poznal jsem, že ze všeho největší je láska.

Manželka Zdenka:

Dnes jsme slyšeli mnoho krásných básní a projevů. I kdybychom však mluvili jako andělé všechno znali a všechno uměli a neměli se navzájem rádi, nejsme ničím....

Co by nám byly platné krásné básně, když bychom neměli rádi své sousedy ....

Na co bychom četli citově založenou poezii, když bychom neměli cit k svým nejbližším....

Přáli bychom si, aby nás vzájemně spojovala láska, slušnost, porozumění nejen v rodině, ale i v naší obci, mezi lidmi, ale také mezi národy.

Proč Mirek vybral právě rozhovor Josefa se Zdenou ?

Říká, že ženy velkých mužů žijí v jejich stínu, ani je nikdo nezná, přestože jsou svým mužům velkou oporou. Právě taková byla paní Zdena.

L.Nováková

Oprava Sokolské ulice

Tuto opravu jsme našim občanům slibovali na závěr plynofikace, po položení

všech inženýrských sítí v této ulici. Letos se tedy naši občané dočkali.

Na základě výběrového řízení byla vybrána jako nejvýhodnější firma Stavby silnic a železnic Praha. Po výběrovém řízení byla okamžitě uzavřena smlouva a předáno staveniště.

Nejprve bylo nutné odtěžit všechny letité konstrukce z vozovky a železniční část chodníků, které byly sice ještě funkční, ale výškově by se nedaly sladit se spádem nové komunikace. Chodníky byly provedeny z dlažby 30 x 30 cm, vjezdy do rodinných domů ze zámkové dlažby stabilizované zahradními obrubníky. Polovina obrubníků byla použita stávající a zbytek byly zakoupené nové. Silniční těleso bylo provedeno ze stabilizační pískocementové vrstvy a dvouvrstvého živého povrchu.

Stavba vzhledem k tomu, že byla realizována jako oprava, byla prováděna bez projektu, což je vždycky náročnější na dozor a často jsme museli operativně některé problémy řešit, jako třeba odvod vody apod. Za tuto opravu jsme zaplatili 990.925,- Kč a trvala cca 1 měsíc. Přejeme našim občanům, aby se jim dobře jezdilo a chodilo po nové ulici.

mk

Malá návěs – Husí Rynek

.....pořád přepočítáváme obecní měšec s penězi a zkoušíme, zda-li by se nedalo ještě něco udělat nad plán. Na pracovním zastupitelstvu, na přelomu tohoto roku, byly předloženy ekonomické údaje, jak jsme na tom. Podařilo se nám část peněz ještě vyčlenit na investiční stavby v roce 2001. Protože jsme měli na rok 2002 zpracovanou studii na využití ploch na Malé návěsi – Husí Rynek, rozhodlo zastupitelstvo zrealizovat tuto část obce. Také z toho důvodu, že výtvarné prvky z této stavby ověří jejich využití na Návěsi, Horově ulici a Zátěši, které připravujeme.

Autorem studie je projekční kancelář INVEKO – Ing. Zvěřinová, Litoměřice.

Některé výtvarné prvky byly konzultovány Ing. arch. Jarkovským z Litoměřic.

Stavba měla být realizována ve variantě z náhradních materiálů, tj. betonová zádlažba v kombinaci s asfaltobetonem a nebo v dražším, ale hezčím provedení, tj. v přírodní žulové dlažbě s kombinací s asfaltobetonem. Nakonec zvítězila – jak jinak- ta hezčí varianta.

Tato etapa představuje vytvoření malého náměstí tím, že stávající vospádování plochy směrem k Labi bude částečně vyrovnáno, zůstane mírný spád. Tato plocha bude z žulových kamenů 10 x 10 cm s žulovými obrubníky. V přilehlé části bude pěší zóna s lavičkami případně s informační a vývěsní skříňkou obecního úřadu. V centru Husího Rynku bude zelený ostrůvek s třemi lipami. Navazující komunikace na Husí Rynek je ulice Pod Javorem. Zde se provede povrch s asfaltobetonem v kombinaci s žulovými odvodňovacími žlaby a jednou vpustí pro odtah vrchní vody. V celém prostoru dojde k odstranění náletových dřevin a dřevin, které nepatří na Husí Rynek. Na protilehlé straně návěsi bude vydlážděn nový chodník s bílou husou v kruhu. Bude nám připomínat, že kdysi se na této návěsi pásly husy. Plochy za žulovými obrubníky budou dosypány zemínou a provedeny terénní úpravy. V ulici Pod Javorem bude vysázena nová alej javorů s kulovitou korunou.

Stavbu provádí firma Chládek & Tintěra, jako opravu Malé návěsi – Husí Rynek dle zpracované studie. Náklady na stavbu činí 1,2 mil. Kč.

mk

Kde se vzaly husy na Husím Rynku

Nejprve, co je Husí Rynek Asi před více jak rokem jsme něco řešili s paní Košťálovou, a ona v řeči povídá „..... vždyť to tady byl odjakživa jen husí rynek, všude se pásly husy, které jsme všichni chodili plavit do Labe. A podle toho, to tu od těch hus vypadalo“.

No a pojem byl na světě : „Husí Rynek“. Je to docela výstižný a milý název, zatím používaný jen obecně. Není v seznamu názvů ulic v Dobříni. No, a aby měly naše dětičky co okukovat a po čem hopkat, necháme je vydláždít do chodníku. Na chodníku s lavičkami povede husa celou řadu housat směrem k Labi. Na protilehlém chodníku stojí houser a dívá se přes celý Husí Rynek a dává pozor a nic mu neunikne. Bude mít dominantní postavení, proto bude v bílém kruhu, aby bylo vidět kdo je tu pánem.

Připomíná mi zlého housera, možná od Blímů, nebo Rožců, který na mne vždy natahoval krk a syčel, když jsem chodil do mateřské školky, ale to už je hodně dávno.

Husí Rynek měl být vánočním dárkem pro naše občany. Víte dobře že se to nestihlo. Ve smlouvě byl sice termín ukončení do 15. prosince, ale po úspěšném začátku, kdy byla provedena živičná část místní komunikace Pod Javorem přišli na řadu dlaždiči. Tam přišel ten problém. Objednali jsme vějířovou dlažbu ze štípané žuly, ale to co dlaždiči zadláždili se tomu vůbec nepodobalo. Svislému profilu vozovky chyběla klenba, vodorovnému profilu obloučky-vějíře. Takovou práci jsem nemohl převzít. Když dlaždič už po čtvrté musel předělávat celé dláždění, dodavatelská firma která si jej najala se s ním rozloučila. Zlaté české ručičky nemusí vždy platit. A byli jsme bez dlaždiče. Ani dodavateli ani nám se nedařilo kontaktovat jinou dlaždičskou firmu, která by mohla druhý den nastoupit. Vzpomněl jsem si, že v obci Radovesice letos také dláždili náves. Na dotaz u paní starostky paní Procházkové jsem dostal typ na dlaždičskou firmu, ale až ze Šluknova. Naši nabídku přijali a přesto že ve Šluknově už byli zazimovaní – je tam už sníh, přijeli hned druhý den a pak to teprve začalo odsejpat. Aby nemuseli každý den dojíždět, ubytovali jsme je ve skladových prostorách na obecním úřadu. Penzion V Zátíší na smůlu měl topení v rekonstrukci. Zde musím poděkovat Martinovi Čulíkovi a mému tatškovi, kteří během dvou hodin snesli z půd svých domů staré válendy, spacáky a pokrývky a polní ležení bylo hotovo. První

den sice spali v 14°C, ale pak už to šlo. Jenže ztráta kterou jsme získali neustálým rozebíráním dlažby způsobila, že chodníky s husami nebyly dokončeny v termínu a zamrzli jsme. Dokončeny nebyly ani terénní úpravy. To nás mrzí ale nedá se nic dělat.

Děkuji všem občanům kteří bydlí v ulici Pod Javorem a na Husím Rynku za to že měli trpělivost a vydržely tyto útrapy, neboť po celou dobu nemohl vjet popelář k jejich domu pro domovní odpady, neustále se museli vyhýbat stavebním strojům a nebo nemohli vjet do řadových garáží. Nejvíce ze všech děkuji paní Svobodové za to, že s těžkým srdcem se smířila s tím, že parková úprava bude provedena trochu jinak. Paní Svobodová vysázela se svým manželem okrasné stromy a udržovala trávník před svým domem. My to nerušíme proto, aby to bylo horší, ale naopak, aby to bylo krásné, aby se vám na Husím Rynku líbilo. Děkuji panu Ulmanovi že nás podpořil a s pohledem do budoucna se připojil k novému záměru architekta. Za všimnutí stojí i dům, kde Ulmanovi a paní Svobodová bydlí, který je moudrou rukou architekta z Ústí n.L. přestavěn. Těšíme se na jeho novou fasádu.

A co řadové garáže???

Na jaře se tedy provedou zádlažby na chodnicích, terénní úpravy v celém prostranství a ozelenění ploch. Přesto však celou lokalitu nepovažují ještě za dotaženou. Bolavou nohou jsou řadové garáže. Prosím nyní majitelé garáží věnujte velkou pozornost. V řadě podle nové asfaltové cesty nachází 16 garáží, které jsou soukromé. Jejich zadní stěny jsou neupravené a bez okapových chodníků. Po některých stěnách stéká voda a odpadávají kusy omítek. Střechy nemají okapy a na zemi okapové chodníky. Chtěl bych vám proto nabídnout opravu celé zadní stěny těchto garáží.

Obec nemůže opravu zaplatit, ale můžeme vám celou opravu pomoci zorganizovat. Nechali jsme ocenit stavební firmou pana Pištory z Dobříně kolik by to stálo. Jednalo by se otlučení odpadající omítky v místech kde stékala voda a po zdi a nové omítnutí. Dále natažení stavebním lepidlem a

provedení penetrace pod štuk. Dále štukování a penetrace pod barvu, nátěr barvy 2x a betonáž okapového chodníku. Práce je prováděna ve svahu, kde se musí vše ručně vynosit a je nutné postavit lešení v svažitém terénu. Celá řada garáží by stála 60 332 Kč Každý by složil v pokladně obecního úřadu 1/16 nákladů a my bychom se postarali za vás. Prosím využijte této možnosti, neboť svoji garáž zhodnotíte, obec získá kus hezkého zákoutí Pod Javorem. Vždyť vzpomeňte na dobu kdy těsně po revoluci jsme tímto způsobem za vás nechali zkolaudovat právě tyto garáže. Tehdy jsme se perfektně dohodli. Věřím, že budete o tomto přemýšlet a po dlouhé době investujete do opravy garáží nějakou částku. Všichni, kterých se to týká dostanou dopis, který bude obsahovat podrobnosti. Pokud se to povede, budete-li chtít, můžeme s opravami pokračovat v další etapě. Stačí však jeden kdo nebude chtít, nebude nic a to by byla velká škoda.

mk

Dětské hřiště

Obecní zastupitelstvo rozhodlo vybudovat na bývalém pozemku „Zalabákovy dřevony“ celý areál pro sportovní vyžití našich dětí, ale nejen dětí, ale všech, kteří si chtějí zasportovat.

Tento areál se skládá ze cvičného hřiště na minifotbal, hřiště na volejbal, hřiště s koši na streetball s cvičnou stěnou, tenisový kurt. Dále zde budou další atrakce, jako stezka a překážky pro cyklisty a bruslaře, rychlý skok pro cyklokros, pískoviště s klouzačkou, houpačky, dřevěné prolézačky a dřevěný srub, přírodní ohniště s lavičkami v celém areálu a parkoviště pro osobní auta.

Příjezdová komunikace bude osazena zpomalovacími retardéry a dopravními značkami. Celý pozemek by měl mít oplocení a svého správce. Autorem projektu je Ing. Benda z firmy BAUBE – Roudnice.

Výběrové řízení na Letapu, která se měla provést ještě v roce 2001, bylo vypsáno na vyhledání dodavatele. Jednalo se o výstavbu prvního hřiště s živичným povrchem a koši na streetball. Součástí tohoto hřiště bude cvičná

stěna pro kopání s míčem a pod. Hřiště bude odvodněno do drenážní jímky a vybaveno přírodním ohništěm s lavičkami.

Vítězná firma, která vyhrála výběrové řízení byla firma KBO Litoměřice. V srpnu jsme uzavřeli smlouvu o dodávce a mysleli jsme si, že máme vyhráno. Jenže, ouha ..., čas plynul a firma nic – následovaly první urgencye a telefonické hovory. Vždy jsme dostali odpověď, že máme být bez obav a že to stihnou. Když už byly 3 týdny před ukončením smlouvy, už naše trpělivost přetekla. Na náš nátlak firma se rozhodla zahájit stavbu. Potíž ale byla s vytýčením rohu hřiště a usadit tímto hřiště do terénu na určeném pozemku. Tuto práci jsme zakotvili ve smlouvě o dílo. Při špatném rozměření celé plochy by mohlo nastat, že poslední hřiště se nám tam třeba nevejde, nebo vlezte jinému vlastníkovi na pozemek. O zaměření firma požádala jednu geodetickou firmu, pak druhou, kteří by usazení stavby do terénu provedli, ale ani jim se do toho nechtělo pro krátký termín. A tak firma písemně odstoupila od smlouvy.

Abych objektivně informoval čtenáře, musím říci že jsme poskytli dodavateli pouze projekt pro územní rozhodnutí. Ten je samozřejmě jednodušší než projektová dokumentace pro stavební povolení a prováděcí projekt. V takovém projektu nejsou rozkresleny detaily, není výkaz výměr, není proveden výkres situace v měřítku pro provedení stavby apod. Práce podle projektu pro územní rozhodnutí je možná, pokud dodavatelská firma dobrovolně takový projekt přijme, neboť je technicky zdatná chybějící části vyřešit sama. Přesto však klade větší nároky na organizaci a řízení stavby. To firma KBO bezesporu je, protože jako jediná předložila detailní rozpočet.

Nyní bylo 3 týdny do konce realizace a nám tímto nastaly velké problémy. Hlavou se mi honily různé myšlenky zda to nevzdát a přijít o dotaci... Určitě ne. Okamžitě jsme nabídli stavbu firmě, která v tu dobu v obci pracuje – Chládek & Tintěra, ta zpočátku kývla, že ano, ale po 3 dnech vrátila dokumentaci, že nemají zájem. To už bylo do

konce termínu 14 dní. Všichni sháněli a doprošovali se , kde se dalo. Nakonec se podařilo! Zakázku převzala firma REKONT, s.r.o. Roudnice, s upraveným harmonogramem pro realizaci, upřesněným ve splátkovém kalendáři.

Děkuji tímto Ing. Jiřímu Hanzlíkovi, který mi při tom velmi pomohl při hledání dodavatele, dále těm kteří organizovali stavbu v Rekontu paní Šarešové a panu Kovárovi, také za úklid a odvoz přebytečné zeminy panu Ing. Filippimu a panu Staňovi za to že svým obrovským bagrem celou plochu vzorově srovnal a uklidil.

S klidným srdcem se už dívám jak sněží na hotové hřiště.

Někdo může položit otázku, proč jsme to nenechali na jaro. To nešlo. Do 14. listopadu jsme měli termín na čerpání dotace pro výstavbu dětského hřiště. Pokud bychom ji nevyčerpali, přišli bychom o 200.000,-Kč. (Tohoto si byla firma dobře vědoma.) Přijít o tyto peníze bych považoval něco jako zpronevěru. Na to jste nám své hlasy nedali.

Když bylo jednáno o zařazení tohoto hřiště do seznamu investičních akcí, ne všichni byli pro jeho výstavbu. Je zajímavé, že pro výstavbu byli zejména všichni mladí zastupitelé, dokonce zastupitelé starší – mají vnoučata (p. Nováková), ale velmi opatrný byl např. náš starosta a sportovní klub TJ Chemička Dobříň navrhovala postavit na této ploše škvárové hřiště a hřiště volejbalové za brankou v místu kde kdysi bývalo hřiště na volejbal. Pokusíme se rozptýlit nedůvěru v tento projekt čestným přístupem a poctivou prací.

mk

Postavit dětské a sportovní hřiště by bylo málo, kdyby.....

..... kdyby zatím vši nebyla myšlenka proč to děláme. Náš stát malým (opravdu malým) dílkem podporuje tyto projekty, to proto, aby naše dorůstající děti měly možnost si vůbec z něčeho vybrat, když někdy neví, co s volným časem

Chceme při obecním úřadě vybudovat malou skupinku seznámených lidí, kteří by znali nebo nastudovali hlavní problematiku nebezpečí závislých látek, ke kterým se děti mohou dostat. Tato skupinka lidí se bude skládat z členů sociální a kulturní komise OÚ, ale také i externích pracovníků, kteří jsou přáteli naší obce. Tato komise bude mít pasivní činnost a budeme si přát, aby neměla co dělat. V případě, že některý z rodičů bude mít nějaké problémy, může na obecním úřadu získat základní informace a kontakty, kam se obrátit na profesionální pracovníky.

Maminky a tatínkové, ruku na srdce, poznáte vždy co se děje v hlavičce našeho miláčka, mazánka nebo našeho opatlánka? Občas nám připraví docela překvapení, co? Pak se stane, že děti toho znají víc než rodiče. Chceme ještě v těchto novinách velmi stručně napsat, co by měl každý rodič vědět. Chceme objednat brožury, které by jste si mohli sami prostudovat.

Občas prohodím s dětmi na ulici pár slov..... tak co, jak se Vám tu líbí..... je tu nuda, ...tady chcíp pes ..... nic se tu neděje apod., nevěřím, že tu něco pro nás postavíte....To slyším od dětí na přejezdu kde rádi postávají.

Vůbec tyto projevy nepovažuji za projev špatně vychovaného dítěte, ony prostě mají už takový slovník. Když se ohlédnu za uplynulých 10 let, vidím velký rozdíl v chování dětí v obci. Po revoluci, když jsme zdědili naši obec od Roudnice, tu vládly skupina dětí bez jakéhokoliv usměrnění. Sám jsem viděl mladé chlapce se sekyrou za opaskem a v noci ničili co se dalo. Vyvrácené značky, rozbité ploty, konflikty se starými občany, alkohol, vzájemná zranění,..... Nedivíme se jim, chtěly, aby se něco dělo. Samozřejmě jsme je honili, hubovali jim, ale to není ta správná cesta k cíli. Nyní však musím někoho pochválit. Šárka a Milan Mrázkovi a celý tým lidí stejné vůle, začali systematicky připravovat dětem nějakou činnost. Však sami víte, o co jde. Uplynulo 10 let a dnes mohu říci. Nemáme s dětmi problémy. Navíc naši správní kluci a bezva holky mají Šárku rádi. Když je potřeba něco pomoci například

připravit lavičky, dřevo na oheň ochotně ji pomohou Jak ona pískne, jsou kolem ní ..... kluci lavičky sem, pak zase tam, zítra jdeme obalovat stromky a pak zase na brigádu do lesa. Zaslechl jsem, že jí říkají :“Vychovatelka“.

To se dětem docela líbí, výlety, dětské dny, koupání, táboráky, ale přece jen mezi tím jsou černé díry. Pak vidíme, že skupinka kluků a holek postává na nádraží nebo na návsi. Oni tam opravdu nic neprovádějí (jen sem tam nějaký odpadek nebo trochu hluku), ale kde mají někde něco trvalého?

Prosím, proto pokuste se spolu s námi vytvořit nejen ekonomicky fungující obec, ale i postavit novou cestu vzájemných vztahů, i pro děti, na fungujících pilířích obce. Do této činnosti vložíme v roce 2002 výraznou podporu.

mk

Máme hřiště. Paráda. Možná netušíme, že nám dospělým přinese i starosti, povinnosti a důvod k zamyšlení. Doufám, že příjemný. Hřiště není konečné řešení. Konečně „udělali“ něco pro naše děti, aby se nenudily.

Je to začátek. Dárek. Možnost, jak být více s nimi a něco se od nich naučit. Ne ony od nás, ale my od nich.

Když koupíte nové „Člověče nezlob se“ a dáte ho dítěti, které si neumí přečíst návod a necháte ho s ním o samotě – co se stane? Budete se divit, že si nehraje? Že není nadšeno? Že brzy ztratí o hru zájem? To je ale nevědecké dítě.

Ale zkuste si s ním sednout, vše mu vysvětlit, ukázat a pak se „zúčastnit“. Možná Vás hra bude i bavit. Docela určitě ale bude těšit Vaše dítě. A když ne, třeba pro hru samotnou a zcela jistě pro Vaši přítomnost, pro Váš zájem, pro tu chvíli, kdy Vás má jen pro sebe. A třeba se – než doběhnete do svého domečku – dozvíte věci, o kterých jste neměli ani tušení, které Vás překvapí a potěší. A to vše jen proto, že zkrátka musíte čekat, až budete na tahu, a nemůžete u toho sledovat zprávy, žehlit, vařit, či opravovat auto. Prostě nemůžete „teď nemít čas“.

! Nepromarnit naději => šanci !

Co tedy ???

Nechci mluvit o zanedbávání, ubližování, týrání. Nezájem a podceňování potřeb je mnohdy horší, protože tu chybí – byť i negativní – kontakt s dítětem.

Když jsem byla malá, byly děti buď hloupé nebo chytré (já byla chytrá) a hodné nebo problémové (já byla ta problémová). Psychologická poradna byla považována za ostudu, individuální přístup k osobnosti dítěte pouze za líbivé fráze. Díky, že dnes už ne.

Návštěva dětské psychologie, psychiatrie, K-centra, dyslektických poraden už není hanba. Navíc upřímně – kdo to považuje za hanbu ? My dospělí, nebo naše dítě? Ony jsou důležitější, že? Tak se přemůžeme. Není ostuda, že všechny potíže s ratolestmi nezvládneme sami. Nikdo to po nás nechce. Jen je důležité – nebát se přijít zeptat, kam se obrátit o radu. Nikdo neví všechno. A lidí ochotných pomoci je naštěstí stále ještě dost. Citová deprivace – dlouhodobé neuspokojování citových potřeb dítěte.

Po našem – strádání, osamělost, málo času stráveného s tátou a mámou - nezájem.

Náš nejčastější prohrěšek na dětech. Myslíme si, že nebolí, nezebe a hlavně – není vidět. Blbost!

Z nezájmu pramení toulání, útěky, záškoláctví, lži, krádeže, ... Vše kapitola na dlouhé povídání.

A strašák největší ?

ALKOHOL a DROGY !

Možná strašák nejméně častý (zatím), ale zato v drtivé většině naprosto zničující.

1. Čeho si všimnout :

- tělesná a duševní závislost
  - nápadné změny nálad
  - ztráta dosavadních zájmů a přátel
  - časté konflikty doma i ve škole
  - únava, deprese, agrese, ale i apatie
- Krádeže doma i venku => trestná činnost

2. Podněty

- zvědavost, nuda, životní prázdnota, touha vypadat dospěle, potíže doma, ve škole, mezi vrstevníky.

Začínali jsme u dětí a velkým obloukem u nich končíme. Tak to má být.

Klára Chamrádová

Pozn. red..

Paní Chamrádová bydlí v Roudnici n.L a je učitelka na základní škole ve Straškově. V Dobříni má mnoho přátel a je naše dobrá kamarádka. Požádali jsme ji, aby nám napsala jak problematiku kolem dětí vidí očima mladé učitelky. Ona říká: „vidím to teoreticky“, to ale není pravda, protože žije ve spořádané rodině a sama úspěšně vychovává dvě děti Jakuba a Barborku a to ve výsledek toho, že o čem hovoří i v praxi funguje.

Labská vinařská cesta je v provozu

V letních měsících jste si možná všimli, že naši vesnicí projížděli cizí cyklisté s batůžky na nosičích, s mapami a s ochrannými přilbami. Tito turisté zde nejsou náhodně, pohybují se na nové cyklostezce, která se jmenuje „Labská vinařská cesta“ a začíná v Libochovanech, dále vede přes Velké Žernoseky, Žalhostice, Litoměřice, Třeboutice, Křešice, Lounky, Černěves, Vědomice, Roudnice n.L., Dobříň, Záluží, Račice, Hněvice, Horní Počaplye, Křivenice, Dolní Beřkovice, Vliněves, Brozánky a končí na Mělníku. Celá trasa je dlouhá 55km.

Naší obcí jde ve směru žlutobílých šipek od Labe přes náves ulicí K Přívozu, přes Husí Rynek a ulicí Krajní a dále do Záluží.

Je nám hanba, že turisté častokrát nemohou pro kaluže a bláto projet naší obcí. Dále si zde téměř nemohou nic koupit, posedět a občerstvit se. Nemáme jim co nabídnout co by si mohli prohlédnout...

Na Husím Rynku bychom proto chtěli zřídit novou skříňku s označením velkého písmene I., ve které by si mohli turisté přečíst alespoň historii obce. Chceme vedle skříňky umístit lavičky, kde by se mohli na chvíli posadit a oddechnout si.

Na propagačním letáku je o Dobříni uvedeno. V obci je prodejna potravin, hospoda, penzion a kulturní zajímavosti.

mk

Jak je to s některými obecními pozemky

Tento rok proběhla ústní jednání o možné směně obecních pozemků na staveništi Dobříň – pískovna. Tyto pozemky byly rozptýleny po celém území pískovny. Po ústních jednáních s ředitelem pískovny Ing. Fejlkem jsme dospěli k přijatelnému řešení. To spočívá v tom, že bychom směnili jednotlivé malé pozemky za jeden velký na hranici vodní plochy, kde by mohla do budoucna vzniknout obecní pláž.

Dále probíhají jednání o odkoupení pozemku pod fotbalovým hřištěm, který by měl patřit obci. Důvodem je upřesnění vlastnických práv tohoto pozemku.

P.Machulka

Zveme všechny dívky a ženy do naší tělocvičny „V Zátíší“

kde shazujeme přebytečná kila a to :

pondělí 20⁰⁰ - 21⁰⁰ hodin AEROBIK
středu 18⁰⁰ - 19⁰⁰ hodin ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ
20⁰⁰ - 21⁰⁰ hodin AEROBIK
Přijďte posílit naše řady !

Hanka Kubizňáková

Z pořádkové komise

1. Trápí mne písek před domy na chodnicích a krajnicích. Přes všechnu snahu a domluvy je situace u některých občanů stále lhostejná, patrně už dlouhou dobu.
2. Někteří občané si pletou dobříňský háj s kontejnerem a stále tam vyváží odpad. Mohou být ujištěni, že i je zjišťujeme a zjistíme. Měl by se každý zamyslet jestli mu to stojí za ostudu – když kolečko

odpadu do kontejneru stojí 10 Kč. Pokuta bude mnohokrát vyšší.

3. Stálá bolest je autobusová čekárna. A to je na našich mladých občanech, aby se nad sebou zamysleli a taky přispěli tím troškem pro hezskou obec. Myslím tím zvrhávání sudu na odpadky a pohazování obalů kolem po zemi.
4. Mrzí mne další věc – hrdinství siláků, kteří poškodí poštovní schránku a aby toho nebylo dost, tak ji za týden utrhnou ze zdi.

Václav Poštolka

MÍT ČAS NAJÍT SI ČAS

Někteří lidé tvrdí, že nemají rádi vánoce, protože jsou prý smutné.

Ale jak by to vypadalo, kdyby byly veselé jako třeba velikonoce. Asi by plácání pomlázkou přes teplou bundu a oteplováky nemělo ten správný efekt a polévání vodou by způsobilo omrzliny. Snad jen hoši, kterým by bylo často naléváno, by se zahřáli, ale jen do chvíle než by je zesláblé nohy zradily a oni by prochladli ležíce někde na zamrzlé mezi.

Naštěstí jsou vánoční zvyky úplně jiné. Všude je naklizeno, byty jsou provoněny vanilkou a cukrovím, poklidně svítí nazdobený stromeček, hrají se koledy a všichni se usmívají. Lidé jsou k sobě navzájem milí, my všichni jsme uvnitř nějací jiní, chceme být lepší, chceme aby z nás vyzařovalo jakési štěstí. Proto jsou vánoce kouzelné.

Člověk probírá uplynulý rok a ptá se

- byl ke mně dobrý ?
- byl jsem já dobrý ?

Pak si musí po pravdě sám sobě odpovědět. Lidská duše se nedá obelhat. Proto jsou vánoce kouzelné. Ano, vánoce nás hlavně nutí najít si čas pro své blízké. A najednou "Máme čas najít si čas". Proto jsou vánoce kouzelné.

Škoda, že jenom o vánocích.

L. Nováková

V listopadu tohoto roku oslavili zlatou svatbu **manželé Bubákoví**. Je to významné životní jubileum ke kterému všichni gratulujeme. Jako korálky na dlouhé šňůrce se třpytí dlouhá řada let vzájemného soužití, které je příkladem všem mladým lidem jak spolu vycházet a řešit svůj život. Je to výsledek spousta životních vítězství bez kapitulace. Rádi bychom o takových událostech a výročích něco vždy napsali, pokud nám děti nebo příbuzní jubilantů takové významné výročí oznámí.

Výměna občanských průkazů

Na dotazy našich občanů o výměně občanských průkazů uvádíme :

Všechny občanské průkazy vydané do 30. dubna 1993 – typ „knížka“, ve kterých má občan **vyznačené občanství ČR, platí do roku 2005.**

Výsledky sčítání lidu, domů a bytů v obci Dobříň konané dne 1.3.2001

celkový počet obyvatel	464
z toho muži	229
ženy.....	235
věk obyvatel 0 – 14 roků..... 70	
15 – 59 roků	
muži.....153	ženy..... 138
60 a více roků	
muži..... 39	ženy..... 64
pracující muži 118-51,5 %	
ženy 86-36,6%	
domy – celkem	182
trvale obydlené.....	146
neobydlené	36
byty – celkem	206
trvale obydlené	166
neobydlené	40